

การพัฒนาทักษะการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสี

The Development of Reading Skills of Prathomsuksa 3 Students by Using a Reading Skills Exercises with Color

จักรกรฤต กฐินหอม^{1*}, พรพิมล จันทรทอง¹ และเลิศพร อุดมพงษ์²

Jakkrid Kathinhom^{1*}, Pornpimon Janthong¹ and Lertporn Udompong²

¹ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต, สาขาวิชาวิชาชีพครู, มหาวิทยาลัยตาปี

¹ Student, Graduate Diploma Program in Teaching Profession, Tapee University.

² อาจารย์ ดร., ประจำหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต, สาขาวิชาวิชาชีพครู, วิทยาลัยตาปี

² Faculty Member Dr., Graduate Diploma Program in Teaching Profession, Tapee University.

* Corresponding author, E-mail: Max1032zaza@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสี และ 2) ศึกษาคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสี ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบางพา จำนวน 30 คน ซึ่งการวิจัยเป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการสอน จำนวน 8 แผน ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมากทุกแผน (ค่าเฉลี่ย 3.33 – 4.0) และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 20 ข้อ โดยมีค่า IOC ระหว่าง 0.61 – 1.00 ค่าความยาก ระหว่าง 0.43 – 0.73 ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.25 – 0.75 ค่าความเที่ยงทั้งฉบับโดยมีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค = 0.757 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ และการวิเคราะห์สถิติที่แบบกลุ่มเดียว ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสี มีพัฒนาการทางการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และนักเรียนทุกคนมีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์มากกว่าร้อยละ 62.54

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสี, ทักษะการอ่าน

Abstract

This research aims (1) to compare the reading skills of students in grade 3 before use and after to practice reading skills with color. (2) To compare the reading skills of students in grade 3 before use and after practice reading skills with color. Sample students in grade 3 at wat Bang Pa school that 30 people. The instrument in this study consists of 8 teaching plan. Which have passed the quality inspection by experts, tools, quality is very good all the plans (the average is between 3:33 to 4:00). This achievement is a multiple-choice test of 20 questions. The IOC values ranged from 0.61 to 1.00. The difficulty is in the 0.43 to 0.73 Discrimination is between 0.25 to 0.75 And the reliability of the The alpha coefficient was 0.757 The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation. The relative scores and statistical analysis with Paired-Sample T Test. The research found that Students are taught by a practice reading skills with color. An achievement After high school before studying at a significant level .05. And all students have scored more than 62.54 percents relative improvement.

Keywords: Crema reading exercises, Reading Skills

บทนำ

การอ่านสะกดคำนั้นนับเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญยิ่ง ในปัจจุบันเด็กไทยจำนวนมากที่อ่านไม่คล่อง เขียนไม่คล่อง ดังนั้นครูผู้สอนภาษาไทยทุกคนควรฝึกฝนให้นักเรียนอ่านสะกดคำให้ถูกต้อง เพราะการอ่านสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการอ่านอย่างหนึ่ง ต้องสะกดคำให้ถูกต้องก่อนจึงสามารถอ่านประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กอ่านออกเขียนได้ถูกต้องเด็กก็สามารถนำประโยชน์จากการอ่านไปใช้กับวิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าเด็กอ่านสะกดคำไม่ได้เด็กจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวของผู้อื่นและแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองได้ ถ้านักเรียนอ่านสะกดคำผิดพลาดการสื่อสารจะไม่ชัดเจน ผู้รับสารจะไม่เข้าใจหรือทำให้เข้าใจผิด การอ่านสะกดคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธีจึงต้องฝึกฝนและระมัดระวังอย่าละเลย ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าทักษะการอ่านสะกดคำมีความสำคัญและมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพของการสื่อสารเป็นอย่างมาก

กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของทักษะทางภาษาที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนจึงกำหนดการอ่านและการเขียนไว้ในหลักสูตรประถมศึกษาฉบับต่าง ๆ ต่อเนื่องมาจนมีการประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยกำหนดความสามารถในการสื่อสารทั้งในการรับสารและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนคติของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมรวมทั้งกำหนดเป็นมาตรฐานและตัวชี้วัดในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านสะกดคำในสาระที่ 1 : มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัดที่ 1 อ่านออกเสียงคำคำคล้องจองและข้อความสั้น ๆ (กระทรวงศึกษาธิการกรมวิชาการ 2551 : 37 – 48) มีความเชื่อผิด ๆ โดยทั่วไปว่า รากเหง้าของปัญหาการสะกดคำมาจากการมีความจำที่แย่มากจากการมองเห็นตัวอักษร ที่เรียงลำดับเป็นคำอย่างไรก็ตาม มีงานวิจัยเมื่อเร็ว ๆ นี้แสดงว่า ชนิดของความจำจากการมองเห็นมีบทบาทเกี่ยวพันกันน้อย

กับการเรียนรู้การสะกดคำ ปัญหาการสะกดคำนั้นเหมือนปัญหาการอ่านคือ เกิดจากความอ่อนแอในการเรียนรู้ภาษา ดังนั้น การสะกดคำที่กลับกันที่ทำให้สับสนง่าย ๆ เช่น ข และ ม หรือการเรียงลำดับตัวอักษร เช่น wnet สำหรับคำว่า went แสดงให้เห็นถึงความอ่อนแอในการเรียนรู้ภาษาที่ชัดเจนมากกว่าจะเป็นเรื่อง ปัญหาพื้นฐานในการมองเห็น เราส่วนใหญ่คงเคยรู้จักบุคคลที่มีความจำในการมองเห็นที่ดีเลิศทั้งภาพ โครงสร้างสี องค์ประกอบในการออกแบบ รูปวาดที่มีองค์ประกอบต่าง ๆ แผนที่ รูปภูมิทัศน์ต่าง ๆ แต่สะกดคำได้แย่มาก แต่ความจำในการมองเห็นประเภทนี้ก็จำเป็นสำหรับการสะกดคำและ “เชื่อมโยง” อย่างใกล้ชิดกับเครือข่ายกระบวนการของภาษาในสมอง ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดสมรรถนะด้านการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารไว้ดังนี้ ความสามารถในการสื่อสารเป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาไทยเพื่อความคิดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนคติของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมรวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช (2551). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.)

การใช้แบบฝึกทักษะด้วยสี จะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการสะกดคำมากขึ้น เพราะผู้วิจัยได้แยกสีขององค์ประกอบของคำไว้ชัดเจน ด้วยสีสันท่าน่าอ่าน เพื่อดึงดูดความน่าสนใจของแบบฝึกทักษะและง่ายต่อการฝึกสะกดคำ ง่ายต่อการจำตัวสะกดต่าง ๆ และสามารถใช้ได้กับผู้เรียนในห้องเรียนปกติและห้องเรียนรวมอีกด้วย ปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ นับเป็นปัญหาขั้นพื้นฐานในระบบการศึกษาของประเทศไทย ซึ่งในพื้นที่ต่างจังหวัด ยังมีนักเรียนจำนวนมากที่ไม่สามารถอ่านออกและเขียนภาษาไทยได้ โดยนวัตกรรมที่โรงเรียนหนองแกนำมาใช้ คือการนำสี มาใช้ในการกำหนดขั้นตอนในการอ่าน เช่น สีดำ ซึ่งมีความหมายเป็นพยัญชนะต้น สีแดงเป็นสระ และสีน้ำเงินเป็นตัวสะกด เวลาที่เด็กแจกรูปสะกดคำ ก็ต้องอ่านสีดำ สีแดงและสีน้ำเงิน ส่วนสีเขียวจะเป็นวรรณยุกต์ ถ้าเด็กเห็นสีดำและน้ำเงิน จะรู้ว่า คำนั้นลดรูปโดยสีจะเป็นตัวกำหนดให้เด็กลำดับความสำคัญในการอ่าน ทำให้เด็กนักเรียนอ่านออกเขียนได้ทั้งภาษาไทยและอังกฤษ ดังนั้น สิ่งที่โรงเรียนค้นพบคือ เมื่อเด็กสามารถแยกสี การวางรูปคำได้ จึงสามารถอ่านได้โดยไม่ต้องจดจำอักษร แต่มีสีเป็นตัวกำหนด เมื่อเด็กอ่านหนังสือได้ ผลที่ได้คือ คะแนนสอบ ของโรงเรียนสูงเป็นอันดับ 1 ของเขตพื้นที่การศึกษา นางประไพ ฉายอรุณ ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 กล่าวว่า "หลายโรงเรียนเอานวัตกรรมนี้ไปใช้ และเห็นการพัฒนาของเด็กที่แตกต่าง ซึ่งเกิดผลจริงกับเด็ก ถ้าประเทศไทยจะแก้ปัญหาลูกไทยอ่านภาษาไทยและภาษาอังกฤษไม่ออก เขียนไม่ได้ ต้องแก้ทั้งระบบต่อไป

จากปัญหาข้างต้นเห็นว่าการอ่านสะกดคำนั้น เป็นปัญหาสำคัญระดับชาติ อีกทั้งมีความสำคัญและความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่เป็นระดับชั้นอยู่ในวัยเริ่มเขียน เริ่มเรียนเริ่มอ่าน ที่ต้องมีพื้นฐานการอ่านทางภาษาไทยที่ดี โดยเฉพาะการอ่านสะกดคำเพราะการเรียนรู้กลุ่มสาระทุกกลุ่มสาระต้องใช้ภาษาในการสื่อสารหากนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาอ่านสะกดคำไม่คล่องจะทำให้การพัฒนาทางด้าน การอ่าน การเรียนไม่ประสบผลสำเร็จอีกทั้งผู้วิจัยได้พิจารณาผลการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และผลการทดสอบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดบางพา ปีการศึกษา 2560 พบว่านักเรียนมีความสามารถทางการอ่านและการเขียนยังไม่บรรลุเป้าหมายที่โรงเรียนตั้งไว้ เนื่องจากโรงเรียนวัดบางพา มีนโยบายสำคัญที่ต้องการพัฒนาทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

เพราะคำนึงถึงการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลสูงสุดได้นั้น ในเบื้องต้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนานักเรียนให้สามารถอ่านออกเขียนได้เป็นอันดับแรกเพราะการอ่านออกเขียนได้ถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะส่งผลต่อคุณภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนหากไม่มีการพัฒนาแก้ไขในแนวทางที่ถูกต้องตั้งแต่เริ่มแรกคือระดับชั้นประถมศึกษาคงยากที่จะพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพได้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความคิดที่จะหาวิธีให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนบ้านบางพา ให้มีพัฒนาการทางการอ่านที่ดีขึ้น ซึ่งจะต้องเริ่มจากพื้นฐานการสะกดคำ การรู้จักตัวอักษร การรู้จักสระของไทย เป็นอันดับแรก ผู้วิจัยจึงใช้เทคนิคการใช้สีเข้ามาช่วยในการสอนการสะกดคำ โดยแต่ละคำจะมีสีที่แตกต่างกัน เพื่อที่จะแยกให้รู้ว่าแต่ละสีหมายถึงอะไรและเมื่อนักเรียนได้ฝึกอ่านฝึกสะกดคำบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนสามารถจำโครงสร้างของแต่ละคำได้โดยอัตโนมัตินั่นเอง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสี
2. เพื่อศึกษาคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนวัดบางพา อำเภอยะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเป็นแบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้รายงานสร้างขึ้นเพื่อใช้ฝึกปฏิบัติด้านการอ่านคำ จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสี และแบบฝึกหัด แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน และแบบทดสอบพัฒนาการทางการอ่านคำ จำนวน 20 ข้อ ชนิด 4 ตัวเลือก ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดทางการเรียน เรื่อง การอ่านคำภาษาไทยที่ผู้รายงานสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ
2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ฝึกทักษะการอ่านคำโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำด้วยสี บันทึกคะแนนการทำแบบฝึกทักษะไว้ทุกครั้ง
3. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ฝึกทักษะโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำด้วยสีเรียบร้อยแล้วทำการทดสอบวัดผลทางการเรียนหลังเรียน (Post-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกดชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้รายงานได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ของวิชาภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.2 ศึกษาการจัดทำแผนการเรียนรู้เรื่องการอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

1.3 วิเคราะห์เนื้อหา เรื่องการอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
นำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้และกับกำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นการกำหนดให้นักเรียนทราบว่เมื่อ
ศึกษาแล้วจะเกิดความรู้ ความสามารถตามที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด

1.4 กำหนดเนื้อหา สื่อการเรียนรู้และการประเมินผล คือ ทำการทดสอบก่อนเรียนและ
หลังเรียนโดยให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

1.5 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 แผน

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและนำไป
ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมและ
ความตรงตามเนื้อหา ที่เป็นแบบประเมินค่านำมาหาค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 3.26-4.00 หมายถึง ดีมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.25 หมายถึง ดี

ค่าเฉลี่ย 1.76-2.50 หมายถึง พอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.75 หมายถึง ปรับปรุง

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบนำไปใช้ทดลองจริงกับนักเรียนกลุ่ม
ตัวอย่าง

2. การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านคำด้วยสี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้รายงานได้ดำเนินการ
สร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

2.1 ศึกษาสภาพปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนวัดบางพา อำเภพระแสง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3

2.2 ศึกษาหลักสูตร ค้นคว้าข้อมูล คู่มือการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรโรงเรียนวัดบางพา
พุทธศักราช 2552 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับการจัดทำ
หน่วยการเรียนรู้

2.3 ศึกษาการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากเอกสารต่าง ๆ

2.4 ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านคำด้วยสี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ชุด

2.5 สร้างแบบประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยถามครอบคลุมองค์ประกอบของแบบฝึกทักษะ 5 ด้านคือ

1) จุดประสงค์

2) เนื้อหา

3) รูปแบบ

4) การใช้ภาษา

5) การวัดและประเมินผล

2.6 นำแบบฝึกทักษะพร้อมแบบประเมินที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย

2.7 นำแบบฝึกทักษะไปทดลองใช้กับนักเรียน คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนวัดบางพา จำนวน 30 คน เพื่อดูเวลาที่ใช้ ความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะ รัวความสนใจของนักเรียน สอดคล้องกับเนื้อหา

2.8 นำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนวัดบางพา อำเภอพระแสง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 จำนวน 30 คน

3. การสร้างแบบทดสอบพัฒนาการ การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสี ผู้รายงานได้ดำเนินการสร้างตามลำดับ ดังนี้

3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักเกณฑ์ และวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอิงเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2545 : 89-90)

3.2 ศึกษาหลักสูตร คู่มือการวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรโรงเรียนวัดบางพา พุทธศักราช 2552 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.3 กำหนดเนื้อหาและกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ

3.4 สร้างแบบทดสอบการอ่านคำ จำนวน 20 ข้อ

3.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมกับข้อ (1.6) เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์

3.6 นำคะแนนผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับจุดประสงค์โดยใช้สูตรของโรวินลลีและแฮมเบิลตัน (Rowinelli and Hambleton 1977, อ้างถึงในบุญชม ศรีสะอาด 2545 : 64-65)

หลักเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถามมีดังนี้

1) ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้

2) ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

3.7 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนวัดบางพา จำนวน 30 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. การคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และการคำนวณหาค่าร้อยละ โดยใช้สูตร ดังต่อไปนี้
ค่าเฉลี่ย

$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{n}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\frac{\sum fx}{n}$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ร้อยละ

$$\text{วิธีหาเปอร์เซ็นต์หรือร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนทั้งหมด}}{100} X \text{ เลขเปอร์เซ็นต์}$$

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละและผลการประเมินของแผนการจัดการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ข้อ	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ค่าเฉลี่ยคะแนน	
		ผลรวมค่าเฉลี่ย	ผลการประเมิน
1	แผนเมืองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	4.00	ดีมาก
2	เนื้อหา สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์	4.00	ดีมาก
3	กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์	3.66	ดีมาก
4	กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.33	ดีมาก
5	นำสื่อเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการสอน	4.00	ดีมาก
6	สื่อและแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.00	ดีมาก
7	วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และ กิจกรรม	3.33	ดีมาก
8	กิจกรรมการเรียนรู้ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล	3.66	ดีมาก
9	เกณฑ์การประเมินผลชัดเจน ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ	4.0	ดีมาก
10	วิธีวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนดไว้ ในตัวชี้วัดหรือจุดประสงค์การเรียนรู้	3.33	ดีมาก
รวม		3.73	ดีมาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยร้อยละและผลการประเมินของแผนการจัดการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน อยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.73 ร้อยละ 93.26

2. อัตราส่วนความที่ยังตรงตามเนื้อหา (Content validity ratio) หรือความสอดคล้องระหว่างข้อความที่เขียนขึ้นในแบบทดสอบกับคำนิยามศัพท์เฉพาะ ที่กำหนดไว้โดยใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2545: 150-151) ใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC = ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
R = คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ
 $\sum R$ = ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ตารางที่ 2 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบผลการเรียน

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ						
ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	การประเมินค่าคะแนน	แปลผล
1	1	1	1	3	1	นำไปใช้ได้
2	1	1	1	3	1	นำไปใช้ได้
3	1	1	1	3	1	นำไปใช้ได้
4	1	1	1	3	1	นำไปใช้ได้
5	1	1	1	3	1	นำไปใช้ได้
6	1	1	1	3	1	นำไปใช้ได้
7	1	1	1	3	1	นำไปใช้ได้
8	1	1	1	3	1	นำไปใช้ได้
9	1	1	1	3	1	นำไปใช้ได้
10	1	1	1	3	1	นำไปใช้ได้
11	1	1	1	3	1	นำไปใช้ได้
12	1	1	1	3	1	นำไปใช้ได้
13	1	1	1	3	1	นำไปใช้ได้
14	1	1	1	3	1	นำไปใช้ได้
15	1	1	1	3	1	นำไปใช้ได้
16	1	1	1	3	1	นำไปใช้ได้
17	1	1	1	3	1	นำไปใช้ได้
18	1	1	1	3	1	นำไปใช้ได้
19	1	1	1	3	1	นำไปใช้ได้
20	1	1	1	3	1	นำไปใช้ได้

จากตารางที่ 2 พบว่า ตารางค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) อยู่ในเกณฑ์ที่นำไปใช้ได้ทั้งหมด จากจำนวนแบบทดสอบ 20 ข้อ

3. ค่าความยาก-ง่าย (Difficulty) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538:209 -210) ใช้สูตร

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของข้อสอบ
R แทน จำนวนที่ทำข้อนั้นถูก
N แทน จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบมาตรฐาน

ข้อที่	P	r	ข้อที่	P	r
1	0.67	0.37	11	0.67	0.62
2	0.60	0.50	12	0.60	0.50
3	0.57	0.70	13	0.63	0.61
4	0.53	0.37	14	0.47	0.38
5	0.67	0.25	15	0.57	0.25
6	0.53	0.62	16	0.67	0.50
7	0.47	0.62	17	0.57	0.75
8	0.43	0.75	18	0.73	0.62
9	0.73	0.25	19	0.60	0.50
10	0.60	0.50	20	0.63	0.37

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่า P = .43 - 0.73 และ r = 0.25 - 0.75

4. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้ โดยคำนวณจากสูตร KR - 20 ของ Kuder-Richardson (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538: 197 - 198) ใช้สูตร

$$r(KR20) = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ r (KR20) แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
K แทน จำนวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ
P แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ
q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิดในแต่ละข้อ
S² แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

ตารางที่ 4 ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.757	20

จากตารางที่ 2.4 พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับเท่ากับ .757 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์

5. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้สถิติการทดสอบที (t - test) (ประคอง กรรณสูตร. 2535 : 125) ใช้สูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อ $\sum D$ = ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
 $\sum D^2$ = ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
 N = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัย

1. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสี โดยนำคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อน และหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสี มาวิเคราะห์ผลปรากฏดังนี้ คะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียนของผู้เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสี เท่ากับ 6.83 คะแนนและค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.00 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนของผู้เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสีผ่าน เท่ากับ 15.07 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.76 แสดงว่าพัฒนาการการอ่านคำหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยแบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสี ค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนอยู่ที่ 29 และสอดคล้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด พบว่าค่า t ที่ได้จากการคำนวณมากกว่าค่า t วิกฤต (9.809 > 1.833) แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสีใช้ในการทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียน มีค่ามากกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์

เพื่อศึกษาคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสี โดยนำคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้มาคำนวณโดยใช้สูตรคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ ผลปรากฏดังตาราง 2

ตารางที่ 5 แสดงการพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (X)	คะแนนหลังเรียน (Y)	คะแนนเต็ม (F)	คะแนนพัฒนาการ (Y-X)	คะแนนพัฒนาการ สัมพัทธ์ $100(Y-X)/(F-X)$
1	10	20	20	10	100.00
2	9	18	20	9	81.81
3	8	18	20	10	83.33
4	9	16	20	7	63.63
5	9	16	20	7	63.63
6	9	16	20	7	63.63
7	6	16	20	10	71.42
8	11	16	20	5	55.55
9	7	15	20	8	61.53
10	9	16	20	7	63.63
11	9	17	20	6	54.54
12	8	14	20	6	50.00
13	5	13	20	8	53.33
14	6	13	20	7	50.00
15	6	13	20	7	50.00
16	7	16	20	9	69.23
17	6	13	20	7	50.00
18	7	14	20	7	53.84
19	7	16	20	9	69.23
20	6	15	20	9	64.28
21	7	14	20	7	53.84
22	5	13	20	8	53.33
23	6	14	20	8	57.14
24	8	16	20	8	66.66
25	5	15	20	10	66.66
26	4	14	20	10	62.50
27	4	13	20	9	56.25
28	5	16	20	11	73.33
29	4	13	20	9	56.25
30	3	13	20	10	58.82
ค่าเฉลี่ย	6.83	15.06	20	8.16	62.54

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนทุกคนมีได้เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสี มีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์มากกว่าร้อยละ 50 ทุกคน นักเรียนที่มีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ต่ำสุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 นักเรียนที่มีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 100 สรุปได้ว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสี มีผลสัมฤทธิ์ทักษะทางภาษาไทยด้านการอ่านเพิ่มขึ้นทุกคน

สรุป

จากผลการวิจัยผลวิจัยพบว่าการเปรียบเทียบทักษะการอ่านของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสื่อรวมถึงการศึกษาคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสื่อ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนวัดบางพาทพบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการเพิ่มสูงขึ้นทั้งด้านทักษะการอ่านหลังการเปรียบเทียบกับก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสื่อและคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์เนื่องจากแบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสื่อด้วยปัจจัยที่สำคัญคือ แบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสื่อ มีความน่าสนใจ มีสื่อเป็นตัวกำหนดส่วนต่าง ๆ ของคำทำให้ผู้เรียนง่ายในการจดจำสามารถสะกดคำได้ถูกต้องเมื่อผู้เรียนมีทักษะเพิ่มขึ้นจึงทำให้พัฒนาการทางการอ่านของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้น อีกทั้งนักเรียนยังสามารถนำความรู้ทักษะที่ได้ไปใช้ในการเรียนวิชาภาษาไทยและวิชาอื่น ๆ รวมถึงนำทักษะการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้วิจัยควรตรวจสอบข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างให้ละเอียดมากขึ้น เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถในการอ่านมากน้อยเพียงใด
2. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน ควรนำแบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสื่อ ไปประยุกต์ใช้คู่กับแบบเรียน เพื่อให้การเรียนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการเรียนด้วยแบบเรียนและการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้วยสื่อ เพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
 เชาวนี เกิดเททางค์.(2524). *เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้แบบฝึกกับไม่ใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. กรุงเทพฯ ฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เตือนใจ ฤกษ์ระโทก. (2543).*การศึกษาผลการสอนซ่อมเสริมด้านความเข้าใจในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้งานซื้อแผ่นเดียวเป็นสื่อวิทยานิพนธ์*.
 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญชม ศรีสะอาด.(2560).*การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 10 ฉบับปรับปรุงใหม่.กรุงเทพฯ ฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประคอง กรรณสุต.(2542).*สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
 โรงเรียนบ้านหนองแก.แก้ปัญหาคัดค้านหนังสือไม่ออกโดยการใช้สื่อ.(ออนไลน์).
 สืบค้นเมื่อ (๑๓/๐๕/๒๕๖๒) แหล่งที่มา ntiontv.tv https://www.รักครู.com/Yaowadee_Thaworn
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4).กรุงเทพฯ ฯ : สุวีริยาสาส์น.

วรรณิ โสมประยูร.(2553.) *เทคนิคการสอนภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
สำนักงานทดสอบทางการศึกษา,(2560) *ความหมายของการสอบ (National Test : NT) (ออนไลน์)*.
สืบค้นเมื่อ (8/06/2562.) แหล่งที่มา [https:// bet.obec.go.th/index/?page_id3628](https://bet.obec.go.th/index/?page_id3628).
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3. 2561. *รายงานผลการสอบ
(LAS)สุราษฎร์ธานี : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3.*
สมศรี ขำสุนทร,(2560). *ความหมายของแบบฝึกทักษะ (ออนไลน์)*. สืบค้นเมื่อ (8/06/2562.)
แหล่งที่มา <https://sites.google.com/site/web012560/home/baeb-fuk-ptibati>